

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a șasea după Paști (Vindecarea orbului din naștere)

Joi, 17 mai: Înălțarea Domnului (Ziua Eroilor)

Evangelia Duminicii a șasea după Paști (Vindecarea orbului din naștere)

Ev. Ioan 9, 1-38

În vremea aceea, trecând Iisus, a văzut pe un om orb din naștere; atunci ucenicii Lui l-au întrebat pe El, zicând: Învățătorule, cine a păcătuit, acesta sau părinții lui, de s-a născut orb? Iisus le-a răspuns: nici el n-a păcătuit, nici părinții lui, ci s-a născut orb ca să se arate într-însul lucrările lui Dumnezeu. Trebuie să fac, până este ziua, lucrările Celui Ce M-a trimis pe Mine, căci vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze. Câtă vreme sunt în lume, Eu sunt Lumina lumii. După ce a zis acestea, a scuipat jos și a făcut tină din scuipat și a uns cu tină ochii orbului. Apoi i-a zis: mergi de te spală la izvorul Siloamului, care se tâlcuiește: trimis. Deci s-a dus și s-a spălat și a venit văzând. Iar vecinii și cei ce-l văzuseră mai înainte, că era cerșetor, se întrebau: nu este acesta cel ce ședea și cerșea? Unii ziceau că acesta este, iar alții ziceau că seamănă cu el. Dar el zicea: eu sunt. Deci l-au întrebat: atunci cum s-au deschis ochii tăi? El le-a răspuns și a zis: Omul Care Se numește Iisus a făcut tină și a uns ochii mei. Apoi mi-a zis: mergi la izvorul Siloamului și te spală. Deci mergând și spălându-mă, am dobândit vederea. L-au mai întrebat: unde este Acela? Nu știu, le-a răspuns el. L-au dus la farisei pe cel ce mai înainte fusese orb. Și era într-o zi de sâmbătă, când a făcut Iisus tină și a deschis ochii orbului. Deci din nou l-au întrebat fariseii cum a dobândit vederea. El le-a răspuns: tină a pus pe ochii mei și m-am spălat și văd. Deci unii dintre farisei ziceau: acest Om nu este de la Dumnezeu, fiindcă nu păzește ziua sâmbetei. Dar alții ziceau: cum poate un om păcătos să facă minuni ca acestea? Și astfel era dezbinare între ei. Deci iarăși l-au întrebat pe cel ce fusese orb: tu ce zici despre El pentru că ți-a deschis ochii tăi? Iar el a

răspuns că este proroc. Dar iudeii n-au crezut despre el că a fost orb și și-a căpătat vederea, până ce n-au chemat pe părinții celui vindecat de orbire. Așadar i-au întrebat și le-a zis: acesta este fiul vostru, despre care voi ziceți că s-a născut orb? Atunci părinții lui au răspuns și le-au zis: știm că acesta este fiul nostru și că el s-a născut orb; dar cum vede el acum, noi nu știm; sau Cine i-a deschis ochii lui, noi nu știm. Este în vârstă, întrebați-l pe dânsul; el singur vă va spune despre sine. Acestea le-au zis părinții lui, pentru că se temeau de iudei, căci iudeii se sfătuiseră acum, că de-L va mărturisi cineva pe Iisus că este Hristos, să fie dat afară din sinagogă. De aceea părinții lui au zis: este în vârstă, întrebați-l pe dânsul. Deci fariseii au chemat a doua oară pe omul care fusese orb și i-au zis: dă slavă lui Dumnezeu; noi știm că omul acesta este păcătos. El însă a răspuns: de este păcătos, nu știu; eu una știu, că eram orb și acum văd. Deci l-au întrebat iarăși: ce ți-a făcut? Cum a deschis ochii tăi? El le-a răspuns: acum v-am spus vouă și n-ați auzit! De ce voiți să auziți încă o dată? Nu cumva voiți și să vă faceți și voi ucenici ai Lui? Atunci l-au ocărăț și i-au zis: tu ești ucenicul Lui; noi suntem ucenicii lui Moise. Noi știm că Dumnezeu a grăit cu Moise, iar pe Acesta noi nu-L știm de unde este. Răspuns-a omul și le-a zis: tocmai în aceasta stă minunea că voi nu știți de unde este; și totuși El a deschis ochii mei. Și noi știm că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși, dar de este cineva cinstitor de Dumnezeu și face voia Lui, pe acela îl ascultă. Din veac nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii vreunui orb din naștere. Dacă n-ar fi Acesta de la Dumnezeu, nimic n-ar fi putut face. Ei însă au răspuns și i-au zis: în păcate tu te-ai născut întreg și tu ne înveți pe noi? Și l-au dat afară. A auzit Iisus că l-au dat afară și, găsimdu-l, l-a întrebat: crezi tu în Fiul lui Dumnezeu? El a răspuns și a întrebat: cine este, Doamne, ca să cred într-Însul? Iisus i-a spus: L-ai văzut pe El, căci Cel Care vorbește cu tine Acela este. Atunci el a grăit: cred, Doamne, și s-a închinat Lui.

Predică la Înălțarea Domnului - Sfântul Serafim Sobolev

Îndurarea necazurilor este mântuitoare, iar existența chinurilor veșnice ale iadului este reală.

Când mama îndeapărtează pruncul de la sânul său, acesta plânge amar. Nu rareori, lui i se pare că mama sa l-a părăsit definitiv și este nemângâiat. Dar când mama ia pruncul din nou și-l îmbrățișează, bucuria lui este fără margini.

La fel se întâmplă, după spusele Sfântului Ioan Gură de Aur și în viața noastră, când Domnul Dumnezeu ne încearcă cu adânci necazuri. Atunci ni se pare și nouă că Domnul ne-a părăsit pentru totdeauna, că totul s-a sfârșit, nu mai avem nici o bucurie, nici o raza de lumină și că noi o să pierim.

Dar nu pentru pieirea noastră ne trimite Dumnezeu mari necazuri, ci spre înțeleptirea noastră, pentru a ne încerca în credință și pentru mântuirea noastră. Oare ne poate părăsi Domnul, când El a spus: „Nu vă voi lăsa orfani: voi veni la voi” (Ioan 14, 18); „Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului” (Matei 28, 20).

Acest gând, că Domnul nu ne va părăsi niciodată, că El este întotdeauna cu noi, cu ocrotirea Lui, cu bucuria Lui, Sfânta Biserică l-a exprimat în cuvintele condacului praznicului de astăzi: „Te-ai înălțat întru slavă, Hristoase Dumnezeule nostru, nicidecum despărțindu-Te, ci rămânând nedepărtat și strigând celor ce te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră”.

Dacă noi, iubitorii întru Hristos fii, am citi Biblia mai des, atunci niciodată nu s-ar zămisli în noi gândul că Dumnezeu ne-ar părăsi în necazurile noastre. Din pildele biblice am fi știut cât de minunat lucrează Pronia dumnezeiască și cum aceasta se manifesta în viața adevăraților robi ai lui Dumnezeu, atunci când ei treceau prin grele suferințe, nenorociri și prin tot felul de necazuri.

Biblia amintește câte necazuri a suportat Iosif cel Frumos în viața lui, chiar din fragedă pruncie. Pentru că avea asupra lui pecetea alegerii deosebite a lui Dumnezeu, frații săi îl invidiau mult și într-un târziu s-au hotărât să-l piardă. La sfatul fratelui mai mare, Ruben, ceilalți frați au renunțat la gândul acesta groaznic. Ei nu l-au ucis, ci l-au aruncat într-un puț părăsit, iar apoi l-au vândut unor neguțători madianiți, ce treceau pe acolo în drum spre Egipt.

Aici, în Egipt, cu Iosif s-a întâmplat o altă nenorocire îngrozitoare. Datorită unor vorbe clevețitoare la adresa lui, aruncate de femeia desfrânată a unui înalt demnitar al faraonului, Putifar, abia viu a fost aruncat în temniță. Dumnezeu însă nu l-a părăsit pe Iosif și datorită minunatei lucrări dumneze-

iești a fost eliberat din temniță și apoi a devenit conducătorul întregului Egipt.

Și aceasta nu e destul. El a salvat de la moarte pe tatăl și pe toți frații lui, iar Dumnezeu i-a dăruit tatălui bucuria nespusă să-l vadă viu pe cel mai iubit fiu al său, Iosif și într-o asemenea slavă.

La fel de minunat a fost Dumnezeu și cu alți robi credincioși ai Lui, drepti ai Vechiului Testament, în toate necazurile ce i-a cuprins, răbdându-le, împlineau cuvintele Domnului: „Oare femeia uită pe pruncul ei și de rodul pânzei lui ei n-are ea milă? Chiar când ea îl va uita, Eu nu te voi uita pe tine” (Isaia 49,15).

Este cu neputință să-i pomenim pe toți dreptii Noului Testament, în viața cărora, îndeosebi în timpul marilor necazuri, minunat s-a manifestat Pronia dumnezeiască. De aceea, după cum citim în Biblie, viețile lor trebuie să fie pentru noi cele mai mângâietoare cărți. În ele se arată cum Dumnezeu i-a apărat pe robii Săi de toate nenorocirile, i-a acoperit cu Harul Său și cu ce bucurii nepământene le-a umplut inimile.

Nu în zadar marele drept al Bisericii Ruse și prietenul preacuviosului Serafim de Sarov, Antonie, arhiepiscopul Voronejului și-a numit biblioteca personală, care cuprindea lucrările Sfinților Părinți și viețile sfinților Grădina Raiului, pentru că aici, citind cărțile sfinte, el găsea fericita odihnă mângâietoare, după munca sa arhipăstorească și după zilnicele lui neliniști suferințe.

La fel să privim și noi, iubitorii, viețile sfinților, să le citim întotdeauna și mai ales în timpul necazurilor. Și iată la ce mai trebuie să ne îndreptăm atenția: în condacul praznicului de astăzi se spune: „Strigând celor ce te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră”. Este clar că Domnul arată ocrotirea Sa minunată celor care Îl iubesc pe El.

Dar cine îl iubește? La această întrebare ne răspunde chiar Domnul, prin aceste cuvinte: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul meu. Cel ce nu Mă iubește nu păzește cuvintele Mele” (Ioan 14, 23-24).

Prin urmare, dacă vom împlini cuvintele Mântuitorului nostru, vom arăta în acest fel iubirea noastră față de El, în virtutea căreia El ne va apăra de toate nenorocirile din viața noastră și se va afla întotdeauna cu noi și nedespărțit de noi, cu Harul Său și cu bucuria Sa.

Sursa: doxologia.ro

Să nu uităm de suflet, lăsându-ne absorbiți cu totul de grijile sau plăcerile vieții

Sfântul Apostol Pavel spune undeva: „**Toate sunt curate pentru cei curați, dar pentru cei întinați nimic nu este curat**” (Tit 1, 15). Când ai ajuns o dată la o privire sfântă, la o privire curată, poți să te uiți; dacă te uiți la lumea aceasta cu ochii lui Dumnezeu, vezi binele, dar dacă te uiți cu ochi pătimiși și cu ochi păcătoși, vezi și ce n-ar trebui să vezi. Iar acum poți vedea și anumite lucruri rele, care ți se arată anume parcă; parcă sunt oameni făcuți anume ca să-ți arate niște lucruri pe care n-ar trebui să le vezi și pe care nici nu le-ai vedea, dacă oamenii ar ști cum să se îmbrace, dacă femeile ar ști ce ținută să aibă. Bineînțeles că cineva care trăiește într-un oraș, nu poate să fie foarte retras, dar poate totuși să-și ferească privirea de **lucrurile negative**; și trebuie, cât poate, să facă asta.

Se zice în *Pateric* că un părinte dintr-o mănăstire sau dintr-o pustie a fost chemat de arhiepiscopul din eparhia respectivă și s-a dus la el. Când s-a întors, l-au întrebat frații ce-a văzut pe unde-a umblat. Și zice el: „**Fraților, iertați-mă, dar să știți că eu n-am văzut decât fața arhiepiscopului. Celelalte nu le-am văzut**”. Și-atunci ei, așa ironic, au zis: „**Da' ce, Avvo, nu cumva s-a scufundat lumea?**”. Și el a zis: „Nu s-a scufundat lumea, dar eu nu mi-am lăsat ochii să umble înapoi și încolo. Am privit în jos, mi-am văzut de cale, m-am dus la arhiepiscop, l-am văzut, și iarăși, ca și când s-ar fi scufundat lumea, m-am întors”. Acuma, bineînțeles că n-a fost ca și când s-ar fi scufundat lumea, că doar călugărul a trebuit să vadă pe unde umblă. Dar, în orice caz, nu a avut **împrăștiere**, cum caută mulți dintre oamenii din vremea de astăzi, când își înmulțesc impresiile negative și nu se mai gândesc la Dumnezeu, ci se gândesc la lucrurile pe care le văd, doar așa, ca să-și ocupe cumva mintea, ca să-și ocupe cumva sufletul. Apoi, de așa ceva cei de demult nu știau și nici nu voiau să știe!

(**Arhimandritul Teofil Părăian**, *Cum putem să devenim buni*, Editura Mitropolia Olteniei, Craiova, 2006, p. 48)

POVESTE CU TÂLC

Într-o zi Dumnezeu i-a spus lui Moise: alege-mi 100 de oameni, dintre cei mai buni din Israel. Și Moise a ales.

- Acum alege-mi dintre ei 10 cei mai buni! Și Moise a ales.

- Acum alege-l pe cel mai bun dintre ei! Și Moise a ales.

- Acum, spune-i acestuia să meargă prin toată țara și să aleagă pe cel mai rău om din Israel. Îi dau timp patru ani pentru a-l găsi. Și Moise i-a spus omului ce trebuie să facă.

Liniștit, omul a plecat prin țară, să împlinească voia Domnului. A cutreierat țara în lung și în lat: a întâlnit doi certăreți, s-a oprit să aleagă pe unul dintre ei, dar a gândit: și eu am uneori duh de certăta! A mers mai departe, a găsit un cerșetor care făcea și gălăgie. S-a oprit, a vrut să-l ia să îl ducă la Moise, dar meditănd și-a zis: și eu am uneori sâmburi de nemulțumire în suflet! A tot umblat, a întâlnit fel și fel de stări de decădere umană, dar de fiecare dată, gândindu-se la sine se vedea și mai rău. Timpul se scurgea și la sfârșitul celor patru ani nu a găsit pe nimeni să ducă la Moise. Atunci se duce și îi spune lui Moise: am umblat în toată țara, dar nu am găsit unul mai rău decât mine. Surprins, Moise îi spune lui Dumnezeu: Doamne, nătărăul asta, pe care eu îl considerăm cel mai bun, s-a întors și a spus că nu a găsit unul mai rău decât el!

- Moise, într-adevăr, acesta este cel mai bun om din Israel! Nu a învinuit pe nimeni!

Ce minunat ar fi să ne considerăm cei mai răi după acest model cu toții!

**Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274**

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888

Colectiv redacțional:

Contact: tel. 0741 706 602, redactor_sef@yahoo.com

Vasilica Onofrei, Doru-Dumitru Sirghi, Valentin Burlacu, Răzvan
Chițac, Vlad-Mihai Carpiuc, Ramona-Maria Bogos, Mihail Afloarei,
Pr. Mihai Mărgineanu (coord.)

Grafică: Elena Gheorghiu, Raluca Negrea, Dan-Andrei Morteci,
Mădălina Teliban

Administratori site parohie/pagină facebook:

Alexandru Losonczy, Costel Dumitru, Vasilica Onofrei

www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

**Puteți direcționa 2% din impozitul pe
venitul dvs. pentru lucrările și activi-
tățile pe care le susține PAROHIA
TOMA COZMA**

Datele noastre necesare pentru Comple-
tarea

Formularului 230 sunt:

•Numele Asociației: PAROHIA
—TOMA COZMA

•CIF (Codul de Identificare Fiscală):
11198095

•Contul Organizației în format IBAN:
RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450

•Formulare personalizate cu datele
deja completate, găsiți pe site-ul pa-
rohiei și la pangar.

Program liturgic în această săptă- mână

◆ Duminică, 13 mai 2018

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură
de Aur

Taina Sfintei Împărtășanii (pe nemâncate,
pentru copiii sub 7 ani și persoanele care
s-au spovedit și au primit binecuvântare
de la părintele duhovnic)

18:00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ Miercuri, 16 mai 2018

16:00 Slujba Vecerniei

◆ Joi, 17 mai 2018, Înălțarea Domnului

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură
de Aur

Taina Sfintei Împărtășanii (pe nemâncate,
pentru copiii sub 7 ani și persoanele care
s-au spovedit și au primit binecuvântare
de la părintele duhovnic)

12.00 Slujba de Pomenire a Eroilor Nea-
mului, urmată de un program liric patrio-
tic susținut de elevii școlilor de pe raza
parohiei noastre

◆ Vineri, 18 mai 2018

18:00 Slujba Agheazmei mici, urmată de
Acatistul Sfântului Duh și rugăciuni spe-
ciale pentru elevii și studenții care susțin
examene

◆ Sâmbătă, 19 mai 2018

07:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură
de Aur (întru cinstirea Sf. Ap. Toma și
Sf. Ecaterina și cu pomenirea morților)

Taina Sfintei Împărtășanii (pe nemâncate,
pentru copiii sub 7 ani și persoanele care
s-au spovedit și au primit binecuvântare
de la părintele duhovnic)

18:00 Slujba Vecerniei